

עניין: שלושה מינין אסורין בנזיר

שם משמואל נשא תרע"ג

שם משמואל נשא תר"ע

שמואל שקול כנגד משה ואהרן (במדב"ר פ' י"ח). ויש להבין הלוא לא קם נביא עוד בישראל כמשה. אך נראה דהנזיר אמרו ז"ל (נזיר ס"ו). שמואל נזיר עולם היי, ובנזיר שלש מצוות יין ותגלחת וטומאה, וכבר אמרנו שהם נגד מחשבה דיבור ומעשה. מצד קדושת המחשבה נעשים שערות הראש קדושות, ומצד קדושת הדיבור נאסר ביין המביא לידי מותרות הדיבור כאמרם ז"ל (עירובין ס"ה). משנכנס יין יצא סוד, וכן כתיב (זכרי' ט') ותירוש ינובב בתולות, ומצד קדושת המעשה נאסר בטומאת מת, כי קדושת המעשה היא שיהי' המעשה קשור בשכל שהוא החיות שבאדם, ובכלל שיהי' הגוף נצמד לשכל ויהיו לאחדים והמת הוא ההיפוך מזה. והנה משה ואהרן משה הוא המוח של ישראל ואהרן הוא הלב, ושניהם המשיכו קדושת המוח והלב בישראל, כי משה עבודתו במוח ואהרן בעובדא, והדיבור הי' כלול בשניהם, במשה מצינו שדיבר עם ישראל כל התורה ואהרן ברכת כהנים, והנה המשיכו בישראל קדושת מחשבה דיבור ומעשה. והנה שמואל הי' נזיר עולם והיתה בו קדושת מחשבה דיבור ומעשה כנ"ל, והי' לוי, וכבר אמרנו במק"א שעבודת הלויים הוא להעלות את ישראל ולקשרם בהש"י כמו שהם נקראים לויים מלשון חיבור. ובאשר שמואל בנזירותו היו בו מחשבה דיבור ומעשה, כשחיבר את ישראל באביהן שבשמים הי' נמי בג' בחי' אלה, וע"כ שקול כנגד משה ואהרן, והיינו בענין ההמשכה לישראל קדושת מחשבה דיבור ומעשה, אבל במהות עצמית שבהן בודאי לא קם נביא עוד בישראל כמשה:

ענין שלשת הדברים שנצטוו הנזיר, יין תגלחת וטומאה, הם נגד שלשת חלקי האדם מחשבה דיבור ומעשה. תגלחת שער הגלגולת שעל המוח ששם היא המחשבה שבאדם, יין חלק הדיבור שנא' (זכרי' ט') ותירוש ינובב בתולות ואמרו ז"ל (עירובין ס"ה). נכנס יין יצא סוד, טומאה היא נגד חלק המעשה. וזהו ענין ג' הקרבנות חטאת עולה ושלמים להשאר מקושר בקדושה, עולה מתיחסת לחלק המחשבה, דעולה באה על הרהור הלב, וחטאת מתיחסת לחלק המעשה, ושלמים הם נגד חלק הדיבור דדיבור הוא כלול מתרין מחשבה ומעשה, נפש וגוף, שבלעדי מחשבה אין בו כח הדיבור, וגם עקימת שפתיו הוי מעשה, ושלמים זוכין בהם כולם מזבח כהנים ובעלים, וע"כ לא מצינו שלמים באברהם ויצחק רק ביעקב, דיעקב כלול בתרין כמ"ש בזה"ק ובב"ר (פ' צ"א) מעולם לא אמר יעקב אבינו דבר של בטלה, וע"כ עושה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, וכך לא הקריבו שלמים עד אחר מ"ת דע"י הדברות זכו לשלמים. והבן:

מי השילוח – מסכת נזיר

(לד:) שלשה מינין אסורים בנזיר מדותיו היינו שלא יהיה בלבך שום הטומאה והתגלחת תרעומות על הש"י שנטל את הנפש הזה והיוצא מן הגפן, היינו נגד (פסחים ק"ג:) מהעולם*, תגלחת נגד מי שאינו כועס כי שלשה הקב"ה אוהבן מי שאינו כועס ומי שאינו משתכר ומי שהוא מעביר על מדותיו, וטומאה הוא נגד מעביר על